

Tajemství stvoření

Skutečně pocházíme z opic?

Radim Passer

4. Radim Passer

Tajemství stvoření Skutečně pocházíme z opic?

Milost a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. I dnes na úvod začneme krátkou rekapitulací minulé přednášky, kdy jsme studovali téma, jak bude vypadat návrat Ježíše Krista na naši zemi. Toto vyvrcholení události na této planetě, je hlavním tématem Bible. Včera jsme mohli z Bible odhalit, že mu budou předcházet různé satanovy svody a napodobeniny. Ale Ježíšův příchod bude viditelný, uvidí ho každé oko a všichni svatí andělé přijdou s ním. Nebude možné se splést, pokud naše víra bude stát na pevném Božím slově. Ježíšův příchod bude i slyšitelný. Ozve se Boží polnice. Budeme také svědky událostí, kdy zesnulí v Kristu budou vzkříšeni k věčnému životu a živí věřící budou proměněni, jak říká Boží slovo, pomíjitelné mohlo obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. 2. příchod Ježíše Krista bude spojen i s událostí, kdy bezbožní lidé nebudou moci zůstat naživu při setkání s Bohem. Bible nás učí, že pouze díky Kristovy spravedlnosti, pokud se oblečeme do roucha Kristovy spravedlnosti, tak se můžeme setkat s Bohem a zůstat naživu.

Dnešní téma bude o tajemství stvoření. Skutečně pocházíme z opic? A protože i dnes chceme otevírat Boží slovo, tak se na úvod opět pomodlíme.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl i dnes poděkovat za to, že jsme se tu mohli setkat, ke studiu tvého slova, abychom odhalovali tebe jako toho úžasného disajnéra a Stvořitele. Chci tě prosit, abys skrze Ducha svatého na nás působil, abys nám dal moudrost, abychom dokázali správně porozumět tomu, co nám skrze Bibli chceš říci. Modlíme se ve jménu tvého drahého Syna, Pána Ježíše Krista. Amen.

Příběh:

Zkusme si představit, že žijeme vedle překrásné pláže na břehu krásného oceánu. A jednoho rána si přivstaneme a rozhodneme se udělat krátkou procházku po krásné písečné pláži. Čeká nás nádherný pohled. Po vodě tančí paprsky vycházejícího slunce. Vlny se rozbíjejí o břeh. A jak tak tiše kráčíme po pláži, tak si všimneme před sebou v písku párů stop. Rozhlédneme se a vidíme druhý a třetí pár stop v písku. Díváme se

po okolí, ale nikoho nevidíme. Otázkou je, co tedy tyto stopy v písku naznačují? Jednoduše to, že ačkoli nikoho nevidíme, že tam někdo byl. Někdo krácel po té pláži před námi.

Můžeme si to říci i jinak. Když stojíme přede dveřmi domu, v nějaké krásné části přírody a rozhlížíme se, tak co můžeme vidět? Trávu, kopce, stromy, květiny, potok, jezero, někdy třeba i hory, někdy i zvířata. Ale ať už stojíme kdekoliv, tak stojíme na povrchu zemském. A když se podíváme nahoru, na oblohu, co můžeme vidět? Ve dne můžeme vidět slunce, modrou oblohu nebo oblaka. V noci můžeme vidět nespočet hvězd nebo také měsíc. Otázkou je, jak se tam vlastně dostaly? A další otázka. Kde jsme se tady vzali my? Kdo nás vytvořil? Někteří tvrdí, že život začal formou jednoduchých buněk v oceánu. Z těchto buněk vznikla malá živá tělíska, tvořená z mnoha buněk a během miliónů let se tato malá tělíska změnila na malá stvořeníčka, která se mohla z oceánu dostat na břeh, na suchou zem, kde jim narostli nohy.

Milióny lidí ve všech dobách však věřili něčemu jinému. Někdo věří, že to vše udělal Bůh-Stvořitel. A to i v dnešní době. Otázkou je ale, jaký Bůh? Lidé totiž uctívají mnoho bohů. Budhu, šintu, bohy hindů, a jiné. A častokrát následovníci těchto bohů tvrdí, že svrchovaným bohem je pouze ten jejich. Ze všech těch bohů na světě však pouze jeden tvrdil, že On je Stvořitelem všeho. A tím Bohem je Bůh popisovaný v Bibli. Z Bible se o něm můžeme dozvědět vše podstatné. Když vidíme dům, domníváme se, že se postavil sám? Jako lidé tak hloupí přece nejsme. My víme, že ho někdo musel postavit. A když vidíme cestu, myslíme si, že ta cesta se udělala sama a nebo ji někdo vystavěl? Cesty a domy jsou mnohem jednodušší než světy a lidé. Když se podíváme a lidi, zvířata, hvězdy, neřekne nám náš rozum, že je musel někdo stvořit? Někdo tyto věci musel navrhnout a pak i vytvořit.

Budeme se učit o Bohu, který o sobě tvrdí, že je architektem a Stvořitelem toho všeho. Můžeme dnes začít tím, co říká jeho kniha o jeho díle stvoření země a vesmíru. Pojdme se podívat, co se dělo na počátku. „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“ 1. Moj. 1:1. A pak se přesuneme do 1. stvořitelského týdne. „I řekl Bůh: „Bud' světlo!“ A bylo světlo.“ 1. Moj. 1:3. Dále můžeme číst: „Viděl, že světlo je dobré a oddělil světlo od tmy. Byl večer a bylo jitro, den první.“ 1. Moj. 1:4-5. A tak první den týdne Bůh stvořil světlo a začal cyklus dnů a nocí. Dále se praví o druhém dni: „I řekl Bůh: „Bud' klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod! A stalo se tak.“ 1. Moj. 1:6-7. Bůh řekl a stalo se tak. Dále se praví: „Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitro, den druhý.“ 1. Moj. 1:8. Tak tedy druhý den učinil Bůh oblohu nad námi a oddělil vody země od vod na obloze. Třetí den: „I řekl Bůh: „Nahromad'te se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš.“ A stalo se tak. 1. Moj. 1:9. Znovu Bůh řekl a stalo se tak. „Bůh

také řekl: „Zazelenej se země zelení, bylinami, které se rozmnožují semeny a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!“ A stalo se tak.“ „Byl večer a bylo jitro, den třetí.“ 1. Moj. 1:11.13. Takže 3. den Bůh učinil souš, stvořil oceány a pokryl zemi rostlinami. Dostáváme se do čtvrtého dne. Zde si dovolím jednu vsuvku. Pokud by mezi jednotlivými dny, jak je nám někdy prezentováno, nebylo doslovných 24 hodin, tak by asi těžko ty rostliny bez slunce mohly vydržet ze třetího dne do čtvrtého. O čtvrtém dni čteme: „I řekl Bůh: „Budte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let. Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítala nad zemí.“ A stalo se tak.“ „Viděl, že to je dobré. Byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.“ 1. Moj. 1:14-15.18-19. Čtvrtý den Bůh způsobil, že se objevilo slunce a měsíc a také hvězdy na obloze. Co se stalo pátý den? „I řekl Bůh: „Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou.“ „Byl večer a bylo jitro, den pátý.“ 1. Moj. 1:20.23. Tak tedy 5. den, jak říká Bible, Bůh stvořil ptactvo, ryby a jiná mořská stvoření. Dostáváme se do 6. dne. Možná ten den z našeho lidského pohledu byl pro nás lidi nejdůležitější. „I řekl Bůh: „Vydej země rozmanité druhy živočichů.“ „I řekl Bůh: v 1. os. mn. č. „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem a podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.“ 1. Moj. 24.26-27. Pán Bůh stvořil člověka, aby se stal správcem nádherné, nově stvořené země. Dále můžeme číst: „Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.“ 1. Moj. 1:31. A tak tedy 6. den Bůh stvořil suchozemská zvířata a pak korunu veškerého tvorstva – člověka. Rozumem obdařenou lidskou bytost.

Něčeho jsem si v tomto stvořitelském šestidenním týdnu všiml. Jakési číselné paralely. Když se podíváme, co Bůh stvořil 1. a 4. den, 2. a 5. den a potom 3. a 6. den. První den Bůh oddělil světlo a tmu. A čtvrtý den tento prostor vyplnil. Bůh stvořil slunce, měsíc a hvězdy. Druhý den Bůh oddělil vody od vod a pátý den Bůh vyplnil prostor vod na zemi, když stvořil mořské živočichy, tak vyplnil i prostor ve vzduchu, kde byli stvoření ptáci a všemožní létavci. Třetí den Bůh stvořil pevninu a na té pevnině všechny suchozemské rostliny a stromy. A šestý den tuto pevninu naplnil životem. Stvořil suchozemská zvířata a korunu všeho stvoření – člověka.

A Bible podává zprávu, že tím velkým Stvořitelem, tím velkým, inteligentním návrhářem, který nás uvedl do existence, je Bůh.

Pojďme k 7. dni. Sedmý den stvořitelského týdne Boží dílo bylo dokončeno, a tak Bůh odpočinul. Bůh nám dal příklad. Oddělil sedmý den jako den sobotního odpočinku a odpočinul od svého díla. A ve druhé kapitole můžeme číst. „Tak byla dokončena nebesa i země se všemi

svými zástupy. Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal, sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“ 1. Moj. 2:1-3. O 7. dni odpočinku, jako Hospodinově sobotě, budeme podrobněji hovořit v rámci 12. přednášky. Takový je tedy stručný pohled na to, jak Bůh stvořil zemi a vše, co je na ní, včetně lidských bytostí.

Můžeme si tedy nyní položit otázku: Kdo je vlastně ten úžasný disainér a Stvořitel? Lidské tělo nám dává ohromující důkaz návrhu a návrháře. Lidská kostra obsahuje v průměru 206 kostí. Otázkou je, jak se mohou tyto kosti vždy uspořádat v těle nastávající maminky přesně tak, jak tam mají být? Podívejme se na to pouze z toho jednouchého triviálního matematického hlediska. Když máme jednu kost, tak máme jednu možnost. Když máme dvě kosti, tak už to je 2^2 , takže čtyři možnosti. Když máme tři kosti, tak už existuje 3^3 , takže dvacet sedm možností, jak ty kosti můžeme poskládat. Když máme čtyři kosti, tedy 4^4 , to už je 256 možností. Když máme 10 kostí, tak už je to 10 miliard možností, jak ty kosti můžeme poskládat. A od 50-ti kostí a více, tak tady už končíme. Proč? Protože jsme i za hranicí teoretické podobnosti, že by se takový jev mohl v celém vesmíru vyskytnout, byť jenom jednou jedenkrát i za mnoho miliard let. Pravděpodobnost takovéto věci je do slova a do písmene nulová. Naprosto vyloučeno, aby se něco takového mohlo stát pouhou náhodou. A to je jenom ten zjednodušený a okem viditelný příklad z lidského těla. Pomyslete na sto miliard buněk v lidském mozku. Každá se svým specifickým úkolem. Pomyslete, kolik buněk je v celém lidském těle. Podle posledních vědeckých poznatků se předpokládá, že se jedná o sto tisíc miliard buněk. Čili něco naprosto nepředstavitelného.

Další příklad. Zvažme genialitu jedné části lidského těla, jako je oko. Vědci nám říkají, že ve srovnání s jemnou stavbou oční rohovky a čoček se i ta nejpokročilejší kamera na světě zdá být pouhou dětskou hračkou. Oko přeměňuje světlo ve sdělení, které mozek rozpoznává takovými způsoby, jaké nejpokročilejší vědecké laboratoře na zemi nemohou reprodukovat. Mozkové buňky mění tyto zprávy v zázrak vidění. Něco, co nic jiného na zemi není schopno napodobit. Lidské oko totiž poskytuje důkaz o milujícím Stvořiteli, který chce, abychom viděli krásy, které On stvořil v celém vesmíru. A proto není divu, že autor Žalmů David napsal: „Tobě, Bože vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň, podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom.“ Ž. 139:14. Lidské tělo a mysl jsou velmi komplikované a mohly být navrženy pouze velmi moudrým návrhářem. Otázkou však je, co zbytek vesmíru? Máme nějaký důkaz, že Bůh jako nějaký návrhář vytvořil celý vesmír? Starozákonní prorok dobré zprávy, Izajáš, který žil v 8. století před Kristem, už tehdy nás vyzývá, abychom se přestali dívat na malé věci okolo nás, a abychom zaměřili svůj zrak na to, co Bůh učinil na

obloze. Říká: „K výšině zvedněte zraky a hledte: Kdo stvořil toto všechno? Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem. Má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna.“ Iz. 40:26. Každý, kdo se někdy podíval na oblohu, viděl nad sebou nesčíslné hvězdy. Jako lidé jsme ohromeni jejich počtem. A Bůh použil ilustraci, která nám může napomoci trochu lépe pochopit nezměrnost toho všeho. Jednou Bůh vzal Abrahama, otce nejenom židovského, ale i arabského pokolení, a vzal ho ven na volné prostranství a vyzval ho, aby spočítal hvězdy. „Pohled' na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“ 1. Moj. 15:5. Nedávno jeden astronom řekl, že kdyby bylo možné spočítat všechna zrnka písku na březích všech oceánů na celém světě, došlo by se zhruba ke stejnému číslu, jako je hvězd na nebi. Ale ať už si o tomto myslíme cokoliv, tak můžeme zkusit něco menšího. Až budete příště na pláži, tak můžete zkusit přepočítat, kolik se vejde zrníček písku do jednoho malého dětského kyblíčku. Ale možná, že vás pak už váš zaměstnavatel nebude potřebovat.

Lze se divit tomu, co řekl král David? „Vidím tvá nebesa, dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, jež jsi tam upevnil. Co je člověk, že na něho pamatuješ, syn člověka, že se ho ujímáš?“ Ž. 8:3-4. Snad každý někdy přemýšlel o tom, jestli se mocný Bůh, který vládne a řídí takový ohromný vesmír, zajímá také o nás, o naše každodenní potřeby a problémy tady na zemi. Když to trochu zjednoduším, už mnohokrát jsem slyšel stížnosti typu: „Kdyby byl Bůh, tak by přece nedopustil, abych dostal chřipku a nemohl jsem jít na fotbal.“ Podívejme se, co říká Bible o zájmu nebeského Krále o každou lidskou bytost. Ježíš dokonce prohlásil, že ani vrabec nepadá k zemi, aniž by si toho Bůh všiml. U Matouše Ježíš řekl: „Nebojte se tedy, máte větší cenu, než mnoho vrabců.“ Mat. 10:31. A aby ještě více zdůraznil Boží lásku a péči, tak řekl: „U vás pak jsou spočteny i všechny vlasy na hlavě.“ Mat. 10:30. Jak úžasný Bůh. Bůh stvořil všechny vesmírné systémy, hvězdy i životy na mnohých z nich. Všechny je zná jménem. A jménem zná i každého z nás. Ale nejenom to, má dokonce i spočteny všechny vlasy na naší hlavě. Neodpustím si zde ještě jednu malou vsuvku. V nedávné době, před několika týdny, byl po letech čekání dokončen pražský okruh. Když jsem měl možnost jet po této nově otevřené části pražského okruhu, tak jsem si všiml, že jenom mezi Jesenicí a Cholupickým tunelem, který je ještě stále na pravém břehu Vltavy, že je pět nových biokoridorů. Dozvěděl jsem se, že každý z těch biokoridorů, po kterém možná za rok přeskáče několik žabiček, stál v průměru 60-120 mil. korun. A tak jsem se ptal, toho člověka, který mi to říkal a on mi řekl: „Pane, Passere, to ještě nic není. Když jsme měli dokončovat dálnici na severní Moravě, od Ostravy k polským hranicím, tak tam se stalo ještě něco mnohem zajímavějšího. Takové ty ekoiniciativy,

keré nás tam tlačily k určitým opatřením, museli jsme tam vybudovat biokoridor pro medvěda, který tam byl naposledy spatřen v r. 1859. A nakonec nás dotlačili do situace, kdy jsme řekli: „Dobře, tak vybudujeme biokoridor, který bude 40 m široký. Ale oni říkali: „Ne, ne, to by ten medvěd byl vystresovaný. Ten musí mít alespoň 80 m.“ Já jsem se tuto zprávu shodou okolností dozvěděl v ten samý den, kdy mi zase jiný známý poslal do e-mailu zprávu, novinový článek, kde jeden mladý muž, pravicový volič, jak o sobě říkal, stál ve frontě v lékárně a před ním stála asi 70-ti letá paní. Ta paní tam měla štos receptů a měla na ně dostat léky. A paní lékárnice jí řekla: „Paní, já vás chci jenom upozornit, že léky hodně podražily.“ A ta paní se úplně rozklepala. A když jí potom řekla, že za ty léky, které nutně potřebovala má zaplatit 2000 Kč, tak se tam rozplakala. Já jsem si uvědomil, v jak absurdním světě dnes žijeme. Že na jednu stranu tady utrácíme miliardy korun za ekokoridory, a na druhé straně je nám jedno, jak žije člověk. Chápejte to tak, já nemám nic proti zvířatům, já mám rád zvířata, já jsem vegetarián. Já jsem nikdy žádné zvíře nezabil, ale vidím, že tomu chybí taková ta rozumná míra, protože přece jenom život člověka má ještě jinou hodnotu. A to říká i Bible. Takže Ježíš řekl, že máte větší cenu, než mnoho vrabců, mnoho žab či medvědů.

Jaké právo má Bůh Bible na to, aby žádal od každého z nás, abychom uctívali jenom jeho? Bůh Bible a křesťané tvrdí, že Bůh má nárok na to, abychom ho uctívali a byli mu oddaní proto, že on je Stvořitelem. On je jediným dárce a udržovatelem veškerého života. Jemu vděčíme za každý náš nádech, za každý tep našeho srdce. Přátelé, to není samozřejmé, že se můžeme nadechnout i v příští vteřině. Jestliže je tím, kým tvrdí, Stvořitelem, pak opravdu zasluhuje naše uctívání.

Když Jan, jeden z Kristových učedníků a pisatel poslední knihy Bible Zjevení, které dostal od Boha, (mimořádně zjevení znamená odhalení) když pobýval ve vyhnanství na ostrově Patmos, tak mu byla ukázána scéna před nebeským trůnem. Ve Zjevení můžeme číst: „**Padá těch čtyřadvacet starců na kolena před tím, který sedí na trůnu, a klanějí se tomu, který je živ na věky věků. Pak položí své koruny před trůnem se slovy: „Jsi hoden, Pane a Bože náš, přijmout slávu, čest i moc, neboť ty jsi stvořil všechno a tvou vůlí všechno povstalo a jest.“** Zj. 4:10-11. Takže Bůh, jak tady můžeme číst, je nejenom Stvořitelem, ale i udržovatelem veškerého života. Stvořitelem věcí živých i neživých. A tito starci před Božím trůnem Boha chválí a uctívají, protože On je Stvořitelem. A je to stejný důvod, proč bychom Boha nebe a země, měli uctívat i my. On je ten, kdo učinil svět a nás všechny.

Ale také se můžeme ptát: Jaký další důkaz máme, že Bůh je Stvořitelem? Bůh sám nám říká, že důkazy o tom, že On je naším tvůrcem, existují všude okolo nás. Pojdme se podívat, co o tom napsal apoštol Pavel.

„Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze už od stvoření světa rozumem postřehnout v jeho díle, lidé tedy nemají výmluvu.“ Řím. 1:20. Ano, Bůh nás obdařil rozumem, abychom mohli přemýšlet o věcech a o souvislostech. Od počátku nám to je dostatečným důkazem, že Bůh je tvůrcem všech věcí. Stejně, jako ony stopy v písku. Víme, že tam někdo musel být, i když jsme toho člověka nikdy neviděli. Když vidíme okolo sebe všechny ty věci, které někdo musel udělat, učinit, stvořit, jsou tyto věci jako ty stopy, které říkají, že musí existovat. Musí existovat někdo s velkým N, kdo je všechny vymyslel a udělal. A Bůh Otec, jak ho nazývá Bible, nebyl při svém stvoření sám. V 1. Mojžíšově jsme již dnes jednou četli: „I řekl Bůh: v 1. os. mn. č. „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby.“ 1. Moj. 1:26. A nádherný prolog k Janovu evangeliu v Novém zákoně tuto myšlenku rozvíjí ještě více. V Mojžíšově knize jsme četli, že Bůh řekl. Tedy Bůh tvoří slovem. A Janovo evangelium začíná: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze něj a bez něho nepovstalo nic, co jest. A slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, zde můžeme číst, že Bůh se stal člověkem a přebýval mezi námi. slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“ Jan 1:1-3.14.

Bible hovoří o tom, co známe jako Božskou trojici.

1. Bůh Otec	Stvořitel, Vládce
2. Bůh Syn	Ježíš Kristus, Vykupitel
3. Bůh Duch svatý	Udržovatel

Všichni tři jsou zajedno ve svých úmyslech, ale přesto existují odděleně. Ježíš spolupracoval se svým Otcem při tvorbě toho všeho. „A vynesl na světlo smysl tajemství od věků ukrytého v Bohu, jenž vše stvořil skrze Ježíše Krista.“ Ef. 3:9. A tak každý dobrý a dokonalý dar, který člověk měl nebo bude mít, vznikl, protože Stvořitel dává lidskému pokolení všechna dostupná požehnání. Bůh tedy nejenom učinil člověka podle svého obrazu a ke svému obrazu, ale dal mu také nádhernou zemi, kde může žít. A Bůh také zná, lidské potřeby, zná potřeby všech stvořených bytostí. V Žalmu můžeme číst: „Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě, Bože. A ty jim v pravý čas dáváš pokrm. Otvíráš svou ruku a ve své přízni sytíš všechno, co žije.“ Ž. 145:15-16. A tak se podívejme alespoň na několik způsobů, jak Bůh pečuje o potřeby svého stvoření. Pomyslete na vodu, kterou pijeme. Je starší než pyramidy, stejně stará, jako hory. Voda může být znečištěna chemikáliemi nebo odpady, ale když ji vypaříme sluncem a rozpustíme do atmosféry, stane se znovu a znovu čistá a použitelná skrze déšť, mlhu nebo sníh. Jak fantastický vodní systém Bůh navrhl. A ta obrovská Boží elektrárna na obloze, naše slunce. Kdyby slunce bylo trochu větší a trochu blíže zemi, naše oceány by se odpařily. Naopak, kdyby slunce bylo jen o trochu menší a vzdálenější,

naše atmosféra by zmrzla. A tak či onak, život na naší zemi by nemohl existovat. Ale Bůh nejen stvořil všechny věci, On je také udržuje. Vzduch, který dýcháme je také darem od Boha. Bible říká u Jóba: „**V jeho ruce je život všeho, co žije, duch každého lidského tvora.**“ Jób 12:10.

Bůh navrhl vesmír a znal přesné složení vzduchu, který dýcháme, aby udržel život a zdraví na zemi. On znal správné množství dusíku, kyslíku a argonu a oxidu uhličitého k tomu, aby namíchal atmosféru. Ani toto se nemohlo stát náhodou. Zázraky našeho přirozeného světa nemají konce. Nemají konce díky Boží péči o své stvoření. Přemýšlejme o migraci ptáků, což je jedna z největších záhad přírody. Jak mohou ptáci, kteří mnohdy váží jenom pár deka, letět nonstop tisíce km na určené místo, které nikdy neviděli? Jak mohou ryby nalézt potoky, kde začal jejich život? Třeba i tisíc km napříč nezmapovaným oceánem? Jak se naučili znát kdy a kam plout? Kdo naučil včely s mozkiem menším než špendlíková hlavička, aby dokázaly udělat medovou plástek? Takový technický div. Jaká kapacita za tím vším stojí? Jób možná dává odpověď i mnohým pyšným lidem v dnešní době. „**Avšak dobytka se zeptej, poučí tě, nebeského ptactva, ono ti to poví, poučí tě i křoviska země, mořské ryby vyprávět ti budou. Kdo z nich všech by nevěděl, že ruka Hospodinova to učinila?**“ Jób 12:7-9. Ano, to vše udělal Bůh. A je naší velikou výsadou uctívat jej, protože on je náš Stvořitel. A jemu všechno stvoření vděčí za svoji existenci. V Žalmu můžeme číst: „**Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase.**“ Ž. 100:3. Proto i Ježíš Kristus je přirovnán k pastýři. Bůh zná naše potřeby. On má i moc tyto potřeby naplnit. Jeremiáš říká: „**Ach, Panovníku Hospodine, hle, ty jsi učinil nebesa i zemi svou velikou mocí a svou vztaženou paží. Tobě není nic nemožného.**“ Jer. 32:17. Přátelé, nepřináší to pokoj do našich srdcí a do našich myslí, když můžeme vědět, že se Bůh dokáže postarat o vše ve vesmíru? Potom je i logické, že také i v našem osobním životě, pokud mu důvěřujeme, můžeme na něho spoléhat.

Neexistuje problém příliš malý na to, aby nemohl být přinesen před Boha galaxií. Bůh to všechno ví. A dokonce předem. Bůh skrze Izajáše říká: „**Já jsem Bůh a jiného už není, jsem Bůh a nic není jako já. Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo.**“ Iz. 46:9-10. Jakou jistotu a pokoj můžeme mít při vědomí, že se nám nemůže stát nic, oč by se Bůh nemohl postarat, protože by to pro něj bylo příliš složité. Ale nejkrásnější na tom je, že, jak píše Jan v 1. svém dopise: „**Bůh je láska.**“ 1. Jan 4:8. Ježíš řekl: „**Vždyť Otec sám vás miluje.**“ Jan 16:27. Překvapuje nás snad, že mocný Bůh, který stvořil a udržuje takový kolosální a dokonalý vesmír, má o nás zájem? Je to úžasné uvažovat o nekonečné Boží moci, o jeho hluboké moudrosti a jeho schopnosti být všude. Ale láska, láska je navíc něco, co můžeme pochopit. A na světě není nic, co by nás mohlo odloučit od Boží lásky.

Pojďme se podívat na jeden z nejkrásnějších biblických textů. „Jsem si jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny, ani hlubiny, ani nic jiného v celém tvorstvu nás nedokáže odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ Řím. 8:38-39. Bůh nás miluje, když jsme sami a miluje nás také tehdy, když jsme příliš zaměstnáni svými činnostmi a neuvědomujeme si to. Miluje nás, ať jsme bílí nebo černí, ať jsme muži nebo ženy, ať jsme krásní nebo oškliví. A nikdo jiný jako Bůh, nikdo jiný takový už neexistuje.

Každý z nás je Boží originál. Ale to nejdůležitější je, že Bůh nás miluje navždy. U Jeremiáše můžeme číst: „Miloval jsem tě odvěkou láskou.“ Jer. 31:3. A v Žalmu zase čteme, co zapsal král David: „Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.“ Ž. 100:5. Bůh nad námi nikdy nezlomí hůl. Prožívá s námi každou chvíli našeho života. A nikdy nás neopustí. A protože se v našich myslích stále ještě mohou objevovat pochybnosti o jeho lásce, Bůh to vysvětluje velmi jednoduchými obrazy, kterým můžeme snadno porozumět. Znovu prorok Izajáš: „Cožpak může zapomenout žena na své pachoťátko, neslitovat se nad synem vlastního života? A protože Bůh ví, že někdy i žena na své dítě zapomene, dodává: I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní.“ Iz. 49:15-16. Bůh se pokusil demonstrovat svou lásku k člověku, ale častokrát slova a poselství posílaná během staletí prostřednictvím proroků, či andělů, nebyla dostatečná. A tak Bůh poslal nakonec svého Syna a Ježíš byl dokonalým obrazem osobnosti a charakteru svého Otce. Ježíš říká jasně: „Kdo vidí mne, vidí Otce.“ Jan 14:9. A pokud opravdu chceme vědět, jaký je Bůh a co vůči nám cítí, tak potřebujeme studovat život Pána Ježíše Krista. On se stal jedním z nás, aby mohl naplnit naše potřeby. Kázal dobrou zprávu o záchraně chudým. Uzdravil ty, kdo měli zlomené srdce. A vracel zrak slepým. Nasýtil hladové a jedl s lidmi v jejich domech. Odpustil jim jejich hříchy a dal jim naději do budoucnosti. Jeho tvář byla první tváří, kterou mnozí spatřili. Jeho hlas byl prvním, který mnozí slyšeli. On šířil život a radost vesnicemi a městy, kterými procházel. Jeho život byl naplněn sebezapřením a starostlivou péčí o ostatní.

Když čteme o posměchu, urážkách a ponížení, kterými prošel, o jeho smrti na Golgotě, o jeho zlomeném srdci, pak začínáme chápat alespoň něco málo z Boží lásky k jeho dětem, k nám lidem. Znovu si můžeme přečíst krásný text, který zapsal Jan ve svém evangeliu: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Jan 3:16. Kdo je tedy tento Bůh vesmíru? Mocný Stvořitel, úžasný chlebodárc, neuvěřitelný dizajnér a především milující Otec?

Příběh:

Před mnoha lety se stal malý chlapec obětí tragické nehody. V kritickém stavu byl převezen do nemocnice. Potřeboval okamžitě transfúzi krve. Nemohli však najít žádného vhodného dárce. Jeho otec však měl stejnou krevní skupinu a souhlasil s tím, že mu daruje svou krev. Doktor začal provádět přímou transfúzi krve z otcova ramene do tělíčka jeho chlapce. A když krev protékala přímo z jeho ramene plastovou hadičkou do těla jeho stále ještě nehýbajícího se syna, podíval se na doktora a se slzami v očích řekl: „Doktore, je-li třeba, vemte ji všechnu. Doktore, jsem ochoten dát všechnu svou krev pro mého syna.“

Náš nebeský Otec se podíval na svět, který stvořil a viděl, jak je ztracen v bídě hříchu. Dal ve svém Synu to největší, co celé nebe vůbec mohlo dát. Ježíš řekl: „Otče, je-li třeba, vem ji všechnu. Vezmi poslední kapku mé krve na záchranu mého syna, mé dcery, mého přítele.“ Jak může člověk odmítnout takovou lásku? Každého z nás učinil všemocný a milující Bůh. Když lidé zhřešili, On dal úplně všechno pro každého z nás. On dal všechno pro tebe. Záleží mu na tobě, záleží mu na každém z nás. Miluje nás úžasnou nesobeckou láskou. A tak i dnes bych vás na závěr pozval k rozhodnutí. Věříte-li, že Pán Ježíš Kristus je naším Stvořitelem, a že je i tím, kdo nás ve své lásce i vykoupil z otroctví hříchu, a chcete-li navázat či upevnit vztah s naším Bohem, pak prosím, pokud to tak cítíte ve svém srdci, ztište se nyní v závěrečné modlitbě.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, já bych ti chtěl poděkovat za vše, co jsi nechal zapsat ve svém slově, abychom se dozvěděli odpovědi na ty důležité otázky, které si pokládáme. Odkud jsme přišli, co tady děláme a kam vlastně jdeme. Děkujeme ti za to, že jsi dal svého jediného Syna Pána Ježíše Krista, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný. A tak tě prosíme, aby každý z nás, který se nyní tady modlí, tento nádherný dar do svého života přijal. Modlíme se ve jménu Pána Ježíše Krista. Amen.